

Franklin vrea un animăluț de companie

Scrisă de Paulette Bourgeois

Ilustrată de Brenda Clark

Traducere din engleză de Bianka Diana Galeș

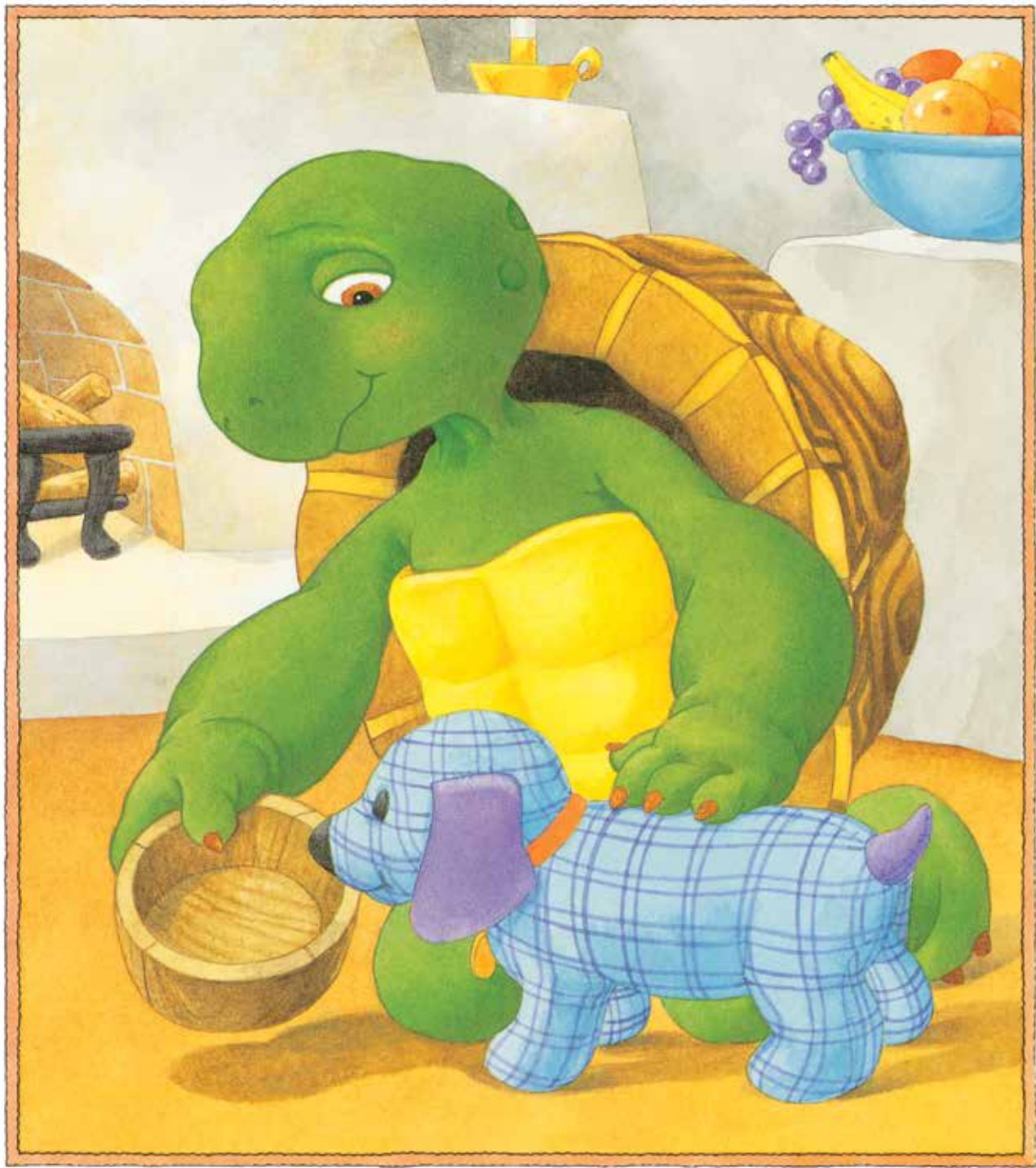

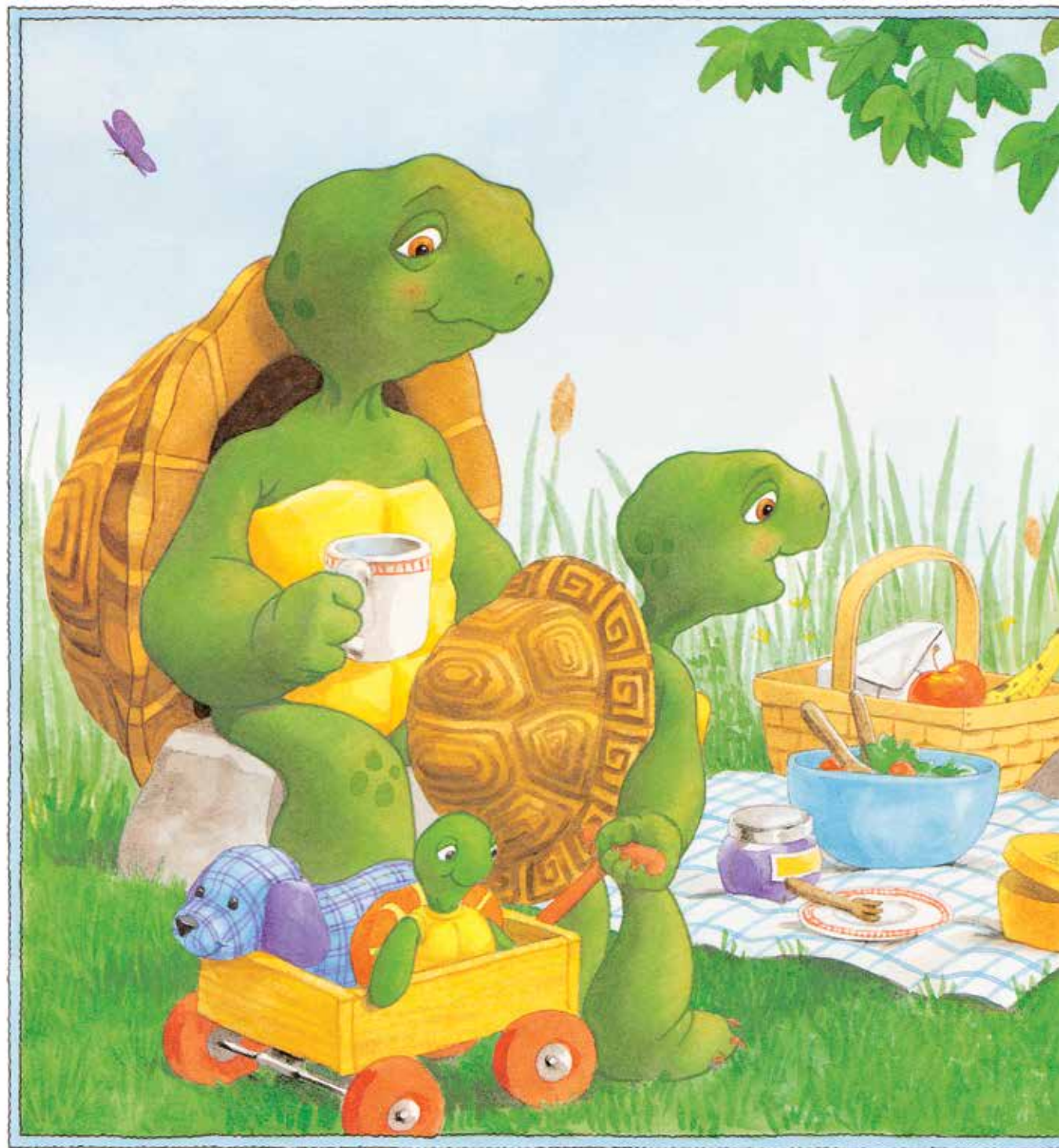
Editura Katartis

București, 2019

FRANKLIN știa să numere din doi în doi și să-și lege singur șireturile de la pantofi. Reușea să doarmă singur în carapacea sa mică și întunecoasă. Avea chiar și un prieten foarte bun, pe nume Ursache. Dar Franklin își mai dorea ceva, și anume, un animăluț de companie.

Franklin își dorise un animal de companie încă de când era mic. Dar ori de câte ori îi întreba pe părinți, „Vă rog, pot să am și eu un animăluț de companie?“, aceștia îi răspundeau, „Poate la un moment dat.”

Franklin a tot așteptat. Adeseori se prefăcea că are un animal de companie. Îl lua la plimbare pe Sam, cățelușul său de jucărie. L-a învățat trucuri. L-a ajutat până și să îngroape niște oase. Cu toate acestea, Sam nu era un animăluț de companie adevărat.

